

udfættes, at det er Regjeringens Mening at lade dette Udlaft til en Beslutning efterfølge af eet eller flere Lovforslag, tilsigtende at gennemføre den paatænkte Indlemmelse i legislativ og administrativ Henseende, men naar dette skulde være Tilfældet, kunde det vistnok være hensigtsmæssigt, om man jo før jo hellere lod den Sag, der foreligger, overgaae til nærmere Drøftelse i et Udvalg, til hvilket da ogsaa de Udlaft, som jeg nys tillob mig at sige, at jeg forudsætter, det er Regjeringens Mening at ville fremkomme med, kunde blive henviste. Et saadant Udvalg vilde da kunne overveie Sagen, ikke blot hvad Realiteten af de enkelte Lovbestemmelser angaaer, men ogsaa med Hensyn til det formelle Spørgsmaal, og paa denne Maade vilde man, hvad jeg vilde ansee for et Gode, kunne undgaae en vidtløftig Discussion her i Salen om forskjellige, temmelig doctrinaire Spørgsmaal, som ellers vilde kunne reises med Hensyn til det af mig omhandlede statsretslige Spørgsmaal.

Sikkerhed: Naar vi turde vente, at den ærebe Indenrigsminister vilde følge den Vej, der nu blev anvist, og umiddelbart, uden først at afvente Beslutningens Skjæbne, fremlægge de Love, vi egentlig have med at gjøre, skulde jeg ganske slutte mig til den ærebe sidste Taler og ikke her reise et Spørgsmaal, der kunde have sin Vidtløftighed, og som efter min Formening har en stor Betydning; der behøves ikke Andet, end at vi give de Love, der favnes for ethvert af disse Districter, for at faae Incorporationen i stand, thi det er kun den borgerlige legislative Incorporation, der favner. Hvis derimod den ærebe Minister skulde ville gaae en anden Vej og nødvendigvis, før han forelægger disse Lovforslag, vil have den foreliggende Sag bragt til Afgjørelse, naae vi ikke det Maaal, den ærebe første Taler har tilsigtet, og vi vilde da nødes til at gaae ind paa den Realitet, som foreligger i denne Beslutning.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun udtale, at den Forudsætning, som den ærebe første Taler opstillede, nemlig den, at dette Forslag umiddelbart vil blive efterfulgt af en

Række af Lovforslag, sigtende til at gennemføre Incorporationen i alle borgerlige Forhold, var fuldkommen rigtig. — Endnu maa jeg kun udtale, at Regjeringen ubetinget fastholder som sin Anskuelse, at en Beslutning af Rigsdagen, hvorved denne for sit Bedkommende giver sit Samtykke til Incorporationen, er nødvendig, for at Hans Majestæt Kongen kan lade disse Districter indglibe under Kongeriget Danmarks Lovgivning.

Sikkerhed: Saavidt jeg forstod den ærebe Indenrigsminister, har han netop en modsat Mening af den, jeg har, idet han ønsker, at det foreliggende Spørgsmaal strax maa blive afgjort. Han siger nemlig, at han vil bringe Lovforslagene frem, men først, naar Regjeringen har modtaget denne Beslutning fra Rigsdagens Side.

Indenrigsministeren: Jeg beklager at være bleven misforstaaet. Naar Regjeringen anseer sig forvissat om, at Rigsdagen vil følge den af Regjeringen anviste Vej, vil denne fremlægge de omtalte Lovforslag.

Sikkerhed: Regjeringen kan ikke vide, om Rigsdagen vil følge den af Regjeringen anviste Vej, før denne Beslutning er vedtagen saavel i dette som i det andet Thing, og altsaa er det Tilfældet, den ærebe Minister har givet med Hensyn til de andre Love, i dette Dieblif for Intet at regne ligeoverfor den Betragtningssmaaade, som her først er gjort gjældende. Den ærebe Minister nøder mig da, saa gjerne jeg end undgik det, til at forsøge paa at bevise, at Regjeringen tilfidesætter Statens Ret, Statens Absolutisme — hvorved jeg dog ikke mener Kongens Person Absolutisme — ved at forbre nogen anden Indlemmelse end den, der ligger i selve Kjendsgjerningen. Vi kunne ikke gaae ud fra, at Hs. Maj. Kongen kan have noget personligt Herredømme over Lande, store eller smaa, uden at Gæt af To finder Sted: Enten at han, før han overtog Regjeringen, havde vort Samtykke til at regjere i disse fremmede Lande, eller at han i det Dieblif, han tog dem ind under sit Scepter, tillige fatte sine ansvarlige Ministre som ansvarlige ligeoverfor os ogsaa i den Henseende.